

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0137 van 9 april 2013
in de zaak 2009/0098/A/3/0059

In zake:

1. de nv [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]
3. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Patrick VERHAMME en Bert VERHAEGHE
kantoor houdende te 8870 Izegem, Kasteelstraat 24
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc DOUTRELUINGNE
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 4a
advocaat Koen VANWYNSBERGHE
kantoor houdende te 3000 Leuven, Diestsevest 113

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 4 december 2009, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 29 oktober 2009.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwevegem van 15 december 2008 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een zoogkoeienstal en een zeugenstal en de aanbouw van een afdak aan de zoogkoeienstal.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 21 april 2010, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Katrien LOONTJENS die loco advocaten Patrick VERHAMME en Bert VERHAEGE verschijnt voor de verzoekende partijen, de heer [REDACTED] die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Koen VAN WYNSBERGE die loco advocaat Marc DOUTRELUINGNE verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Met het tussenarrest nummer A/2012/0535 van 19 december 2012 heeft de Raad de heropening van de debatten bevolen.

De verzoekende partijen, de verwerende partij en de tussenkomende partijen hebben een aanvullende nota ingediend.

2.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 19 maart 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Advocaat Bert VERHAEGHE die verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw [REDACTED] die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Delphine SPEYBROUCK die loco advocaten Marc DOUTRELUINGNE en Koen VANWYNSBERGHE verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] verzoeken met een aangetekende brief van 21 januari 2010 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 1 februari 2010 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partijen tot tussenkomst beschouwd kunnen worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 29 september 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwevegem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van een zoogkoeienstal en zeugenstal en de aanbouw van een afdak aan de zoogkoeienstal”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan ‘Kortrijk’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 oktober 2008 tot en met 8 november 2008, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling West-Vlaanderen brengt op 20 oktober 2008 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 5 december 2008 een gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwevegem verzendt geen beslissing binnen de 75 dagen aan de tussenkomende partijen. Op 15 december 2008 deelt de gemeentelijke stedenbouwkundig ambtenaar aan de tussenkomende partijen mee dat hun aanvraag stilzwijgend werd geweigerd.

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 2 januari 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 11 februari 2009 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning niet te verlenen:

“ ...

A. Beperkte regularisatie.

Een fundamenteel probleem is wel het ontbreken van een vergelijking tussen de vergunde en te regulariseren toestand, wat nochtans gebruikelijk en noodzakelijk is bij dergelijk dossier. Kortom, het dossier is dermate onduidelijk dat het niet mogelijk is het correct te beoordelen. Het inplantingsplan duidt de varkens- en koeienstal, alsook de overdekte mestvaalt als te regulariseren, ook de verklarende nota stelt 'de aanvraag betreft de regularisatie van een koeienstal en een zeugenstal'.

Zo lijkt het alsof deze geheel niet vergund werden, wat misschien niet klopt, zoals aangegeven in het beroepschrift. Indien de afwijkingen dermate beperkt zijn, zoals gesteld in dit beroepschrift, kan overwogen worden een nieuwe aanvraag in te dienen, waarbij dit duidelijk gemaakt wordt, gemotiveerd en aangetoond. Hierbij kan gebruik

gemaakt worden van de zes vorige vergunningen betreffende beide stallen alsook van het PV terzake. Vervolgens kan afgewogen worden of de afwijkingen voor vergunning in aanmerking komen.

...

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar verleent in een aanvullende nota van 30 september 2009 volgend bijkomend advies:

“ ...

Besluit

Huidig dossier geeft niet aan wat vergund is en wat precies voorwerp uitmaakt van de regularisatie, zoals reeds gesteld in de oorspronkelijke adviesnota. Het dossier is onvolledig, niet correct gemotiveerd en komt daardoor niet in aanmerking voor vergunning.

Een mooie groenaanleg is niet noodzakelijk, maar welgekomen.

Het is aangewezen dat aanvragers werk maken van een overzichtelijk plan dat duidelijk, met de nodige stukken ter staving, aangeeft wat vergund is, en voor welke ingrepen precies de regularisatie wordt aangevraagd. Wellicht kan het dossier dan vergund worden in eerste aanleg.

...”

Na de hoorzitting van 17 februari 2009 beslist de verwerende partij op 29 oktober 2009 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

3C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Betrokken stallingen werden vergund in 1986, 1989 en 1995. Voorliggende aanvraag is naar principe niet verschillend van deze vergunningen. De wijzigingen zijn in vergelijking met deze verleende vergunningen, niet van die aard dat het gevraagde erdoor onverenigbaar zou worden met de omgeving. De regularisatie-aanpassingen brengen geen volumetoename met zich mee die de impact op de omgeving wezenlijk zouden vergroten. De aangebouwde mestopslag van 201,75 m² werd immers aangebouwd tegen een vergund volume dat een oppervlakte heeft van 700 m². De bijkomende impact van een aangebouwde gevel van 15 m tegen een vergunde gevel van 35 m is dan ook relatief. Het aan te bouwen afdak is gericht naar het binnenerf en brengt dan ook geen bijkomende impact op de omgeving met zich mee gezien het afdak tussen bestaande vergunde constructies komt.

CONCLUSIE

Aangezien de aanvraag in overeenstemming is met de geldende bepalingen en de toets van de goede plaatselijke ordening doorstaat nu de ruimtelijke impact niet wezenlijk verandert in vergelijking met de destijds vergunde constructies, kan de vergunning verleend worden.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de hoedanigheid van de eerste verzoekende partij

Hoewel de Raad de eerste verzoekende partij met het tussenarrest van 19 december 2012 (nummer A/2012/0535) uitdrukkelijk werd verzocht om een afschrift neer te leggen van de beslissing om in rechte te treden, moet vastgesteld worden dat de eerste verzoekende partij geen dergelijke beslissing bij haar aanvullende nota van 21 januari 2013 heeft gevoegd.

De Raad kan niet nagaan of het daartoe bevoegde orgaan tijdig en op een rechtsgeldige wijze beslist heeft om in rechte te treden. De eerste verzoekende partij toont derhalve niet aan dat zij over de vereiste hoedanigheid beschikt om rechtsgeldig een beroep in te stellen bij de Raad.

Het beroep van de eerste verzoekende partij is dan ook onontvankelijk.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de tweede en derde verzoekende partij

Vooraf

Met het tussenarrest nummer A/2012/0535 van 19 december 2012 heeft de Raad de tweede en derde verzoekende partij verzocht om met een aanvullende nota een standpunt in te nemen met betrekking tot de vraag of zij nog beschikken over een actueel belang bij de voorliggende vordering. De tweede en de derde verzoekende partij hebben vervolgens op 21 januari 2013 een aanvullende nota ingediend.

Hoewel zij hiertoe niet uitdrukkelijk werden verzocht middels het tussenarrest van 19 december 2012, hebben de verwerende partij en de tussenkomende partijen, eveneens met een aanvullende nota, een repliek geformuleerd op de aanvullende nota van de tweede en derde verzoekende partij. De tweede en de derde verzoekende partij vragen om deze nota's uit de debatten te weren.

In het licht van het beginsel van de wapengelijkheid tussen partijen en de tegensprekelijkheid van het debat, is de Raad van oordeel dat de aanvullende nota's van de verwerende partij en de tussenkomende partij niet uit de debatten dienen geweerd te worden.

Standpunt van de partijen

1.

De tweede en derde verzoekende partij overwegen in hun aanvullende nota het volgende:

“ ...

2. Verzoekers waren, zijn en blijven belanghebbende derden die rechtstreeks (en minstens onrechtstreeks) hinder en naderen door het bestreden besluit ondervinden, cf. artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° VCRO (Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals van toepassing bij het instellen van de vordering).

Bij het instellen van de vordering (4 december 2009) was NV [REDACTED] eigenaar van het onroerend goed aan de [REDACTED] te [REDACTED], gelegen in de onmiddellijke omgeving van het voorwerp van de beslissing van de Deputatie (stuk 14). De niet-conforme, wederrechtelijke inplanting van de uitbreiding varkensstal en oprichting koeienstal veroorzaakten hinder, met waardevermindering van haar onroerend goed als gevolg.

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] huurden het voormelde onroerend goed van de NV [REDACTED] en zijn er woonachtig sedert 1993 en ondervonden sinds de oprichting van de wederrechtelijke constructies in 1996 dagelijkse hinder.

3. Het is inderdaad correct dat NV [REDACTED] ondertussen voormelde woning verkocht.

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] zijn naar aanleiding van deze verkoop verhuisd op 28 december 2012.

De verkoop van de woning en deze recente verhuis doet - in tegenstelling tot hetgeen door de raadsman van tussenkomende partijen wordt gesteld - geen enkele afbreuk aan het actueel belang van verzoekers.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, § 1, eerste lid 3° VCRO (zoals van toepassing bij het instellen van de vordering) dat de verzoekende partij, **als natuurlijke of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden** ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. (Raad Vergunningbetwistingen (Ie k.), nr. N2012/0058, 20 februari 2012)

Welnu, los van de verkoop, is het een vast en blijvend gegeven dat verzoekers tussen 1996 (oprichting van de wederrechtelijke constructies) en 28 december 2012 (verhuis verzoekers) rechtstreekse (minstens onrechtstreekse) hinder en nadelen hebben moeten ondergaan door de aanwezigheid van de (in geval van vernietiging) niet-vergunde constructies.

...

5. Voor de heer [REDACTED] en [REDACTED] (verzoekers 2. en 3.) bestaat de rechtstreekse hinder uit de **genotsderving** (visuele hinder) die zij geleden hebben **tussen 1996 en 28 december 2012.**

Zij werden geconfronteerd met een verminderd woongenot als gevolg van de aanwezigheid van de wederrechtelijke constructies. Deze schade wordt ex aequo et bono begroot op 28.259,69 EUR.

In dat verband is het bijzonder belangrijk te onderstrepen dat ook de Raad van State in haar arrest van 29 april 2008 (stuk 11) de hinderlijkheid van de uitbreiding (van de wederrechtelijke stallen) formeel erkend:

...

De Raad van State erkent de hinder die de wederrechtelijke gebouwen veroorzaken in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het oorzakelijk verband tussen de oprichting, instandhouding en exploitatie van de (in geval van vernietiging) onvergunde constructies (uitbreiding zeugenstal + zoogkoeienstal) en de (extra-)hinder (o.a. visuele hinder) en schade voor de omgeving, en in het bijzonder voor verzoekende partijen wordt wel degelijk bewezen, **minstens voldoende waarschijnlijk gemaakt.**

Er wordt door de Raad voor Vergunningsbetwistingen aanvaard dat **hinder** voortvloeiend uit de aanwezigheid van constructies aan verzoekende partijen het vereiste belang

verschafft bij de vordering tot vernietiging. (zie Raad Vergunningsbetwistingen (2e k.), nr. S/2011/0102, 23 augustus 2011)

Deze hinder die de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] (als bewoners van de woning te [REDACTED] reeds effectief hebben ondergaan, is **rechtstreekse hinder** voor verzoekers, waardoor zij tot op vandaag over een **actueel belang** beschikken om de vernietiging te vorderen. Dit geldt des te meer nu de vergoeding van deze schade actueel reeds het voorwerp uitmaakt van een hangende vordering voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk.

Deze hinder blijft immers tot op heden onvergoed en zou in geval van regularisatie ook definitief onvergoed blijven.

6. Uiteindelijk zal de Rechtbank ten gronde en concreet uitspraak moeten doen over de beschreven waardevermindering en hinder.

In dat verband moet heel duidelijk onderstreept worden dat deze vordering reeds concreet werd gemaakt door het instellen van een procedure voor de burgerlijke rechtbank.

Deze vordering is momenteel hangende voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk, 7e kamer, met rolnummer A.R. 08/1577/A. (zie aanvullend stuk 3)

De zaak komt opnieuw voor op de zitting van **29 april 2013** van de zevende kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk (zie fixatiebericht: aanvullend stuk 4). Ook in dat opzicht blijft het **belang** van verzoekende partijen **actueel**.

7. Verzoekende partijen verliezen hun belang dan ook niet door de verkoop van de woning.

De vordering tot vernietiging werd ingeleid bij verzoekschrift van **4 december 2009** en werd behandeld op de zitting van **21 april 2010**.

Verzoekende partijen hebben daarna **twee en een half jaar** gewacht op een beslissing van de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Er werd verschillende keren aangedrongen op een beslissing in het dossier. Op vandaag wachten verzoekers nog steeds op een uitspraak te grond van de Raad.

Dat verzoekende partijen uiteindelijk eind 2012 tot verkoop van hun woning zijn overgegaan, doet hen niet het vereiste belang (de geleden waardevermindering + hinder) verliezen, temeer gezien er desbetreffend actueel burgerlijke vorderingen voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk hangende zijn.

8. Verzoekende partij NV [REDACTED] legt op vraag van de Raad als aanvullend stuk 5 een afschrift voor van haar actueel geldende statuten (na statutenwijziging van 27 december 2011) met onder artikel 10 (en volgende) de aanduiding van de organen.

...

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

In de aanvullende nota dd. 18 januari 2013 erkent verzoekende partij uitdrukkelijk dat NV [REDACTED] het pand gelegen te [REDACTED] heeft verkocht en dat de heer en mevrouw [REDACTED] het pand thans niet meer bewonen. (getuige hiervan ook de aanduiding van de woonplaats in Beveren-Leie)

Niettemin concludeert de verzoekende partij dat “de verkoop van de woning en deze recente verhuis(...) – (...) – geen enkele afbreuk (doet) aan het actueel belang van verzoekers.”

Verwerende partij is het met deze stelling niet eens.

Zoals hoger onder randnummer a) is aangetoond, is het beroep in hoofde van eerste verzoekende partij onontvankelijk.

Met betrekking tot de heer en mevrouw [REDACTED], wijst verzoekende partij dat de rechtstreekse hinder bestaat uit de genotsderving die zij geleden hebben tussen 1996 en 28 december 2012.

Echter moet worden vastgesteld dat de vermeende genotsderving zich in het verleden heeft voorgedaan. Iets wat zich in het verleden voordoet, kan niet langer als actueel worden aanzien.

Ook uw Raad oordeelde reeds dat men gedurende de volledige procedure moet doen blijken van een voortdurend en ononderbroken belang. (RVVb, 6 juli 2011, A/2011/0098)

In dat opzicht heeft uw Raad meermaals geoordeeld dat ingeval van verkoop, de verzoekende partij niet langer getuigt van een actueel belang. (RVVb, 9/02/2011, A/2011/0006; 11/10/2011, A/2011/0140; 9/5/2012, A/2012/0178)

...”

3.

De tussenkomende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

“ ...

2.1.

De verzoekende partijen moeten een persoonlijke, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig belang hebben.

De eventueel tussen te komen nietigverklaring moet daarenboven de verzoekende partijen een direct en persoonlijk voordeel kunnen verschaffen.

Dat het belang actueel moet zijn en blijven veronderstelt dat het vereiste persoonlijk en rechtstreeks belang ook nog moet bestaan tot op het ogenblik van de uitspraak, wat in casu zeker niet het geval is.

Het aanvullend stuk 2 van verzoekende partijen bevat niet alleen het schattingsverslag, overigens niet gedateerd noch getekend, en derhalve waardeloos, maar bovendien ook drie verkoopsakten die respectievelijk dateren van 31 oktober 2012, 5 maart 2012 en tenslotte 15 november 2012, waarmee bewezen wordt dat alle onroerende goederen die zij ter plaatse, in de omgeving van de [REDACTED], inmiddels verkocht werden, vrij van gebruik,

ook al wordt vermeld in de verkoopsakte met betrekking tot het woonhuis, [REDACTED], met medegaande gronden, dat de goederen zullen verlaten worden en ter beschikking zijn uiterlijk op 28 februari 2013 om 18 uur. Inmiddels hebben de tussenkomende partijen met hun eigen ogen vastgesteld dat de ontruiming reeds gebeurd is en dat de verzoekende partijen verhuisd zijn.

2.2.

Dat de verzoekende partijen zogenaamd schade zouden geleden hebben door een lagere prijsvorming ingevolge de betwiste stal wordt formeel betwist.

Ondanks de overige waardeloze gelegenheidsschattingen uitgevoerd door het Immobiliënkantoor die met de verkoop gelast werd, moet vastgesteld worden dat de betrokken landelijke woning met medegaande grond verkocht werd voor een meer dan behoorlijke prijs, meer bepaald het totaal bedrag van € 1.226.889,76!!!

In de verschillende verkoopsakten werd trouwens rechtstreeks noch onrechtstreeks verwezen naar de nog hangende procedure tot nietigverklaring, zodat hieruit moet afgeleid worden dat de verzoekende partijen zich deze niet hebben voorbehouden en dat de vastgestelde of uitgedrukte verkoopprijs onveranderd zal blijven, ongeacht de tussen te komen uitspraak over de huidige vordering tot nietigverklaring.

2.3.

Ook al blijkt uit geen enkel objectief element dat verzoekende partijen uiteindelijk zouden verkocht hebben aan een lagere prijs dan de normale venale waarde, ten zeerste quod non, is het evident dat de verkoop zelf het gevolg is van een eigen initiatief van de verkopers die, voor het geval zij overtuigd waren van de gegrondheid van hun vordering, de uitspraak hadden kunnen afwachten en aldus hun belang hadden kunnen behouden.

Bovendien rekening houdende met de nog steeds stijgende prijzen van de landelijk gelegen onroerende goederen, zouden verzoekende partijen immers niet nagelaten hebben de eventuele nietigverklaring en de eventuele hierop volgende afbraak van de stal af te wachten vooraleer tot verkoop over te gaan om aldus de zogenaamde, doch in werkelijkheid onbestaande, hogere prijs te realiseren.

In werkelijkheid ligt de enige reden tot verkoop in de eveneens hangende betwistingen en procedures met betrekking tot de voetweg nr. [REDACTED] die de eigendom van verzoekende partijen volledig doorkruist en waarin zij dreigen het onderspit te moeten delven met de heropening van de voetweg tot gevolg.

Dit blijkt o.a. uit de vermeldingen in de verkoopsakte dd. 31.10.2012 (blz. 7) alsook uit het Cassatiearrest dd. 29.10.2012 waarmee het Cassatieberoep van verzoekende partijen ongegrond verklaard werd (voetweg nr. 126).

Vermits de koper bovendien aanvaard heeft alle gevolgen en afhandelingen van de lopende procedure op zich te nemen zonder verdere verantwoordelijkheid voor de verkopers is het duidelijk dat, voor zover sprake is van een lagere prijs dan de normale venale waarde – ten zeerste quod non – die aangelegenheid daarvan de oorzaak is.

Kortom, wat verzoekende partijen ook mogen beweren, een actueel en persoonlijk belang bij de nietigverklaring hebben zij niet meer.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De partijen betwisten niet dat de eerste verzoekende partij het onroerend goed met adres ■■■■■, hetgeen de tweede en derde verzoekende partij huurden sinds 1993, verkocht heeft. De tweede en derde verzoekende partij erkennen dat zij sinds 28 december 2012 zijn verhuisd en de vermelde woning thans niet meer betrekken. Zij zijn niettemin van mening dat vermelde omstandigheid geen afbreuk doet aan de actualiteit van hun belang bij de voorliggende vordering.

De tweede en de derde verzoekende partij stellen dat het een vast en blijvend gegeven is dat zij tussen 1996 (oprichting van de wederrechtelijke constructies) en 28 december 2012 (het ogenblik waarop zij zijn verhuisd) rechtstreekse, minstens onrechtstreekse, hinder en nadelen, meer bepaald genotsderving door visuele hinder, hebben moeten ondergaan door de aanwezigheid van de constructies waarvoor middels de bestreden beslissing een regularisatievergunning wordt verleend.

De tweede en de derde verzoekende partij verwijzen hiertoe naar een arrest van de Raad van State van 29 april 2008 waarin de hinderlijkheid van de uitbreiding van de wederrechtelijke stallen formeel zou erkend zijn. De tweede en derde verzoekende partij menen eveneens dat zij over een actueel belang beschikken aangezien zij deze (rechtstreekse) hinder, die tot op heden onvergoed bleef, reeds effectief hebben ondergaan en zij een vordering, ter vergoeding van deze schade, aanhangig hebben gemaakt bij de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk.

2.

Een verzoekende partij moet tijdens de volledige procedure, en dus niet enkel bij het inleiden van haar vordering, getuigen van een voortdurend, ononderbroken en actueel belang. De vernietiging van de bestreden beslissing moet haar met andere woorden nog een voordeel kunnen opleveren en dit ongeacht de duur van die procedure.

In zoverre de tweede en de derde verzoekende partij uitdrukkelijk erkennen dat zij de woning gelegen te ■■■■■ en waarvan de eerste verzoekende partij eigenaar was, niet langer huren en bewonen, is de Raad van oordeel dat zij niet langer een rechtstreeks voordeel kunnen putten uit de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing.

De omstandigheid dat de tweede en de derde verzoekende partij een vordering tot schadevergoeding wegens genotsderving, en bij uitbreiding de eerste verzoekende partij wegens waardevermindering van het onroerend goed, hebben ingeleid bij de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk en waarover nog geen uitspraak werd gedaan, doet op zich aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk.

3.

De Raad dient dan ook noodzakelijk vast te stellen dat de tweede en derde verzoekende partij niet langer doen blijken van een actueel belang en dat de voorliggende vordering derhalve onontvankelijk is.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk in hoofde van alle verzoekende partijen.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 525 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 9 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER